

Låt oss läsa gamla Fader vår!

När biskopen var i Jönköping passade han på att pinka i nattvardskalken. Nu gäller det att Johansson diskar ordentligt, om jag än en gång skall krypa på knä vid altarrunden. Att böja knä för Kristus kan ju inte vara detsamma som att böja sig för Fan själv.

Biskopen i Växjö stift. Wikimedia Commons

Jag syftar naturligtvis på uttalanden i den väl spridda Jönköpings-Posten, tidningen som folk läser här i bygden. Biskopen svarade på allmänhetens frågor och slog fast att man som kristen inte behöver ha några synpunkter på aborter och samkönade vigslar. Gammal och modern syn går så att säga lika bra. Eftersom kyrkomötets maktberusade majoritet har infört nyordningarna, får man anta att vad som helst som råkar röstas igenom av dem fungerar som en behörighetsgivande legitimation för den teologiskt obevandrade att ta sina fördomar och sin inskränkthet och på silverfat servera dem som kristendom. Nästa gång är det kanske incest och tidelag som upphöjs till dogm. Eller varför inte åsikten att Jesus aldrig har levat? Allt som behövs är ju ett folkligt stöd, verkligt eller inbillat. Och så länge politiker och journalister i vårt förtappade land är överens med de förfördelade grupper det är ”synd” om, kan vad som helst hända.

Förklaringen till kyrkomötets och de maktlösa biskoparnas ständiga förlöpelser står självklart att finna i den brist på bildning, den avsaknad av civilkurage och det förakt för lag och rätt som genom skolans och institutionernas förfall blivit bestående. Den låtsasrätt som staten - och tydligen den från staten skilda "kyrkan" - hyllar förutsätter ju att det inte finns någon verklig rätt. Det som var rätt för trettio år sedan är ju fel i dag, och det som är fel idag kommer att vara rätt när vi fått en sansad generation politiker igen. Dekonstruktionens och relativismens introduktion på teologins mark ger fri lejd till vad som helst, också till galenskapen.

Vigilius loncopensis